

Geachte Bestuurscommissie-leden

Graag willen wij (begeleidingsgroep Sloterpark Oost) u informeren over ons standpunt aangaande een aantal zaken van het inrichtingsplan.

1. De aanleg van 3 onnodige paden

Onderdeel van het Inrichtingsplan is de aanleg van 3 nieuwe paden. Zie bijlage.

Wij zijn zeer tegen het verleggen en toevoegen van deze paden. Ons inziens zijn deze aan te leggen paden absoluut niet noodzakelijk om de toegankelijkheid van het park te verbeteren. Juist de 1^e ontwerpers van het park hebben er voor gezorgd dat het hele Sloterpark groene vingers heeft in de omliggende bebouwde omgeving en aan alle kanten toegankelijk is, zonder doortrekking van verharding vanuit de bebouwing het park in. Ons inziens is de toegankelijkheid van het park zonder de voorgestelde paden van het herinrichtingsplan ruim voldoende. Bovendien zijn tegenwoordig in Amsterdamse parken op voetpaden, fietsers toegestaan. Nu al rijden naast fietsen, ook regelmatig scooters op de voetpaden in het Sloterpark, ook al is dat formeel niet toegestaan. Echter: zoals u waarschijnlijk ook weet: de gemiddelde Amsterdammer houdt zich niet altijd aan alle regels, dit ervaren wij al dagelijks op de voetpaden in het park. Door lange rechte paden (lijnen) te creëren, neemt de mogelijkheid op harder (elektrisch) fietsen/rijden toe waardoor de onveiligheid van de voetgangers (m.n. ouderen, kinderen, honden) toe zal nemen.

Bovendien betekent extra paden een door ons ongewenste verharding. Ook betekent het: vijf verharde toegangen naar het Rondje en de Sloterplas, in plaats van drie, die de strook (lange veld) langs het Plantijnpad in kavels verdelen.

Specifiek

Pad 1: Is het recht doortrekken van het voetpad langs het Chr. Plantijnpad vanaf de Robert Fruinlaan naar het Rondje Sloterpark De doortrekking van het voetpad creëert een uitnodiging voor fietsers en met name scooters om te scheuren over het pad en overlast te geven voor de voetgangers. Dit paadje nodigt uit om de kortste weg te nemen naar het Rondje en de plas in tegenstelling tot de huidige "omweg" van enkele tientallen meters. Het is onwenselijke verharding en groen moet hiervoor verdwijnen.

Pad 2: Dit pad is een verlegging van het huidige pad dat 5 tot 20 meter verderop ligt (met paars ingetekend) en doorgetrokken wordt tot de plas. Het huidige pad functioneert prima als ontsluiting van het park naar de buurt en vice versa. Verlegging hiervan kost onnodig geld. Door dit nieuw aan te leggen pad door te trekken vlak voor de huizen van de bewoners langs creëer je ook hier overlast en onveiligheid door fietsers en scooters. Het pad komt uit op een smal uitstapstrookje voor de huizen. Iets wat je niet wilt als er enkele meters verderop gewoon een goede bestaande ontsluiting ligt. Verder loopt het pad bijna tegen de lindes van het trapezium aan en zit je met het pad in het wortelpakket van deze bomen. (De op tekening aangegeven bomen staan in werkelijkheid anders). Voor het pad wordt ook nog eens onnodig een flink deel van het bos gekapt (met rode arcering aangegeven) waaronder een flink aantal eiken.

Pad 3: Een nieuw pad aan de noordzijde van en langs het speelveld lopend naar de steiger in de plas. Dit extra pad is gevaarlijk. Op dit veld spelen kinderen: ze voetballen, vliegeren, spelen tikkertje etc. Kinderen zijn niet bedacht op fietsers en scooters tijdens hun spel. Je creëert een gevaarlijke situatie ook voor de voetgangers. Het pad is ook onnodig voor de toegankelijkheid. Geen buurtbewoner klaagt over de bereikbaarheid van het park of water. Bezoekers van buiten de buurt komen via de Postjesweg en/of Comeniusstraat: via deze ingangen is het park prima te bereiken. Een racebaan naar de steiger is onwenselijk. Beter is het om juist niet alles doorgaand te maken om overlast en gevaarlijke situaties te voorkomen. Dit nieuw aan te leggen pad wordt eveneens doorgetrokken voor de huizen van de bewoners. Voor pad 3 geldt (en ook voor pad 2) dat met name in deze wijk jonge gezinnen met kinderen wonen die regelmatig buiten voor de deur en het grasveld er tegenover spelen en dus heen en weer lopen. Doortrekken van de paden voor de huizen langs creëert zeer onveilige situaties.

Wij hopen u duidelijk te hebben gemaakt dat wij faliekant tegen de hierboven geschetste herinrichting van de paden zijn en waarom.

2. De aanleg van mantels / bosschages langs de paden

In de nota van beantwoording wordt gemeld dat er geen aanpassing is gedaan op het plan op het gebied voor de zoombeplanting. (punt 37) Men houdt de mogelijkheid open. Door het aanbrengen van bosschages langs de paden worden deze sociaal onveiliger. Er moet ons inziens een onbegroeide ruimte zijn tot minimaal 3 à 4 meter uit de paden. Alleen bomen (met kale stammen) en lage begroeiing (bodembedekkers tot 40 cm) zijn hier gewenst. Wij willen graag dat hier keiharde afspraken over gemaakt worden.

3. Onduidelijk eindbeeld

Het eindbeeld dat nu gepresenteerd wordt is uitermate onzeker en nog lang niet duidelijk.

Als u de teksten in de diverse stukken heeft gelezen en u kijkt naar het eindbeeld ziet u ook dat daar een diepe kloof tussen zit. In de tekst is bijvoorbeeld sprake van handhaven van bosvakken en bomen. Op de tekeningen zijn ze verdwenen. Ook voor ons, toch behoorlijk ingevoerd in de materie, is het niet duidelijk wat er nu gaat gebeuren. Op gebied van dunnen, beplanting (zie NVB 37-3), kappen en bodemverbetering en het oplossen van de wateroverlast is nog heel veel niet bekend. Waarom dan al een eindbeeld vastleggen?

Het advies van het Bodem Advies Team is om allereerst nader geohydrologisch onderzoek te doen, hierdoor is nog niet duidelijk of er bomen gekapt moeten worden voor verbetering van de waterhuishouding. Het is hierdoor nog niet mogelijk een goed eindbeeld geven. Toch zijn de bomen in het eindbeeld al verdwenen.

Het overleg met de belangengroepen heeft nog niet geresulteerd in een gezamenlijk gedragen ontwerp. Het is ook helemaal niet gekomen tot een goede en afgewogen verwerking van de inbreng zo als in de aanbiedingsbrief vermeld is. Dat is niet zo vreemd want uiteindelijk hebben we slechts maar heel kort met de ontwerpster van gedachten kunnen wisselen. Nog lang niet alle zaken zijn de revue gepasseerd. Ook zij vindt, net als wij, een goed proces en een breed gedragen ontwerp belangrijk.

Verder wordt in de stukken diverse malen verwezen naar een nog te maken beplantingsplan en uitvoeringsplan. Wat stellen we dan nu vast? Waarom nu een nog onzeker, onaf, eindbeeld vaststellen? Wij stellen voor om het vaststellen van het ontwerp uit te stellen tot de gegevens van het hydrologisch onderzoek en de gevolgen hiervan voor het park bekend zijn. In de tussentijd zijn wij bereid tijd te investeren in overleg over de inrichting van het Sloterpark Oost. In afwachting van de benodigde onderzoeksresultaten kan ook alvast, in overleg met de belanghebbenden, een begin gemaakt worden met het dunnen van de bosvakken en ander reeds mogelijk onderhoud.

Met het vaststellen van dit eindbeeld in combinatie met het zeer verwarrende "Beheerplan Dunning" geeft u eigenlijk carte blanche voor het verwijderen van heel veel bomen.

Wij verzoeken u, gezien het bovenstaande:

1. de nieuwe paden te schrappen
2. de aanleg van bosschages langs de bosvakken niet toe te staan
3. het eindbeeld te veranderen in streef/wensbeeld voor verdere uitwerking in overleg met belanghebbenden

en dit via moties te bewerkstelligen.

Met vriendelijke groet,

Buren van het Sloterpark,	Vereniging Vrienden van de Sloterplas,	Vereniging van Huiseigenaren Slotervaart,
Jacqueline Kalsbeek	Harriët Haakma Wagenaar	Tineke Rombout

Bijlage: uitsnede uit inrichtingsplan met de ongewenste paden.

De drie nieuwe paden uit het inrichtingsplan van februari 2018

Uitsnede uit inrichtingsplan van februari 2018.

De paarse lijn is het huidige pad.
Rood gearceerd, hier verdwijnen bomen en groen